

som jeg sagde, Guldbeholdningen var af en kritisk ringe Størrelse. Ifølge Nationalbankens Balance pr. 31. Juli var den saakaldte Metalfond kun 78 Mill. Kr. Den behøver, som bekendt, ikke at bestaa udelukkende af Guld, Nationalbanken har Ret til at regne visse løbende Mellemværender hos større udenlandske Forbindelser som Guld, deriblandt hvad den har paa Giro i Rigsbanken, og man skal lægge Mærke til, at i samme Balance var Kontoen: „Korrepondenter i Udlandet“ opført med det forholdsvis ringe Beløb af ca. 14 Mill. Kr. Hvis man vil se paa den sidste Balance, af 31. August, er Beløbet senere gaaet op til 25 Mill. Kr., altsaa nærmer sig det normale, ja er maaske oven i Købet lidt over. Nedgangen af Kontoen „Udenlandske Korrespondenter“ pr. 31. Juli hang aabenbart sammen med, at man havde overført et meget betydeligt Beløb, vel antagelig 8 Mill. Kr., fra denne Konto til Giro i Rigsbanken og derved altsaa paa Papiret styrket Metalfonden, men uden at der var et tilsvarende Beløb af reelt Guld til Stede. Som Følge deraf maa det altsaa siges, at i det givne Øjeblik maa vor reelle Guldfond have været ængstende lille, og siden den Tid er der — uden at det direkte fremgaar af Nationalbankens Balance — yderligere gaaet saadant noget som for 4 Mill. Kr. rent Guld, antagelig til Norge eller overhovedet til Udlandet.

Medens Stillingen altsaa paa den ene Side er saadan, at Nationalbankens og derved Landets Guldbeholdning er — jeg tør vel endog sige — ængstende lille, oplever vi samtidig i disse Dage nogle Valutakurser, som man ikke har set Magen til, saa længe der overhovedet har været noteret Valuta i Kronemønt paa Københavns Børs, og det for de to Møntsorter, som for Øjeblikket er af Betydning i Verdenshandelen, nemlig det engelske Pund Sterling, som er Verdensmønt, og den hollandske Gylden, altsaa Mønten fra det lille neutrale Land, som ligger umiddelbart mellem de stridende Parter, og hvorigennem en stor Del af deres fredelige Handelsomsætning foregaar. Denne Stigning i Valutakursen er endogsaa saa betydelig, at medens pari for engelsk Pund Sterling er 18₁₆ Kr., er man nu ifølge den sidste Vekselnoteering naaet op til en Kurs af 18₅₀ Kr., og denne Kurs er oven i Købet, hvad man i Børssproget kalder nominel, det vil sige, at man ikke kan faa dækket sit Behov til denne Kurs. Det er endog saadan, at der f. Eks. i Gaar paa Københavns Børs er blevet budt indtil 18₈₅ Kr. for et Pund Sterling, altsaa tæt op imod 19 Kr. Nu er

ganske vist vor Eksport nogenlunde i Gang, som Følge deraf har vi dog lidt Krav paa England, altsaa lidt Sterlingkrav, Krav paa lidt britisk Valuta, men det forslaar kun i ringe Grad, dels fordi Danmark har store Betalinger at skulle yde i Udlandet og væsentlig kun kan yde dem i Pund Sterling eller i hollandske Gylden, dels fordi der fra Tyskland gøres store Anstrengelser for at faa fat paa de danske Sterlingkrav, paa engelsk Valuta. Der er her en livlig Efterspørgsel fra tyske Firmaer (af den naturlige Grund, at baade de Tilførsler, de maa have over København, og de Tilførsler, de faar Syd fra, ikke eller kun i ringe Grad kan betales med tysk Valuta, men maa betales med engelsk Valuta. Og naar de ikke kan betale med tysk Valuta, er det naturligt, at de, som de gør i dette Øjeblik, lige frem søger at damptrawle de skandinaviske Lande for deres Valuta. Men under saadanne Forhold er vi naaet saa højt op over det saakaldte Guldpunkt, at hvis vi ikke havde haft Loven af 2. August, vilde Nationalbankens effektive Guldbeholdning have været udtømt for lang Tid siden, Nationalbanken vilde være tappet for hver eneste Draabe deraf. Derfor er den Lov, som Regeringen nu har fremsat, af endnu langt mere bydende Nødvendighed end Loven af 2. August.

Maa jeg have Lov til, idet jeg anbefaler dette Lovforslag, endnu at sige, at bortset fra dette Forhold er Nationalbankens Status, som det fremgaar af den offentliggjorte Balance af 31. August, saaledes, at man sikkert med stor Koldblodighed og uden særdeles Frygt kan se den Eventualitet i Møde, at Nationalbanken skulde blive nødsaget til i væsentlig Grad at forøge sin Seddelbeholdning. Det er der efter min Mening ikke nogen Betænkelse ved, for det første, fordi de Funderingsbestemmelser, der er satte, er overordentlig stramme, sikkert langt strammere end nødvendigt. I et saa stort Land som Tyskland haves der kun en Trediedel Dækning, og denne samme Trediedelsdækning er under de nuværende Forhold faktisk gennemført over hele Verden. Men det vilde desuden kun være lidt betænkeligt (at se en Forøgelse af Nationalbankens ufunderede Sedler af den Grund, at disse Sedler ikke vil komme til Udlandet, men kun cirkulere i Indlandet. Det er min faste Tro, at naar Nationalbanken sørger for, efterhaanden som Forholdene senere hen regulerer sig, og Sedlerne strømmer tilbage til den, ikke atter at sætte dem i Cirkulation, vil det